

บทนำ เล่นกับไฟ

หัวใจเธอไขว่คว้าหาเพียง 'รัก'
หัวใจเขาไขว่คว้าหาเพียง 'เธอ'

"โต๊ะหน้าเวทีไซ้มัย โอเค! แต่เกิดไม่ต้องเข้าไปหาพิภฤชนะ เดี่ยวพี่จัดการเอง"

'ปลายเทียน รุ่งเรืองวิทย์' เก็บโทรศัพท์มือถือถือลงกระเป๋าถือก่อนจะหยิบบัตรประชาชนยื่นให้การ์ดตรวจและผ่านเข้าไปในไนต์คลับชื่อดังอย่างง่ายดายเพราะเธออายุได้สี่สิบสามปีแล้ว

หญิงสาวยังไม่ทันได้เดินเข้าไปข้างใน เสียงเพลงอัดบีตหนักหน่วงก็ดังกระแทกเข้าโสตประสาทเธอไม่หยุดจนหัวใจเต้นแรงตุบๆ แต่ตอนนี้เธอไม่มีอารมณ์สนุกกับเสียงเพลงเพราะต้องรีบตรงไปหา 'เป้าหมาย' และจัดการให้เร็วที่สุดเพื่อสั่งสอนให้อีกฝ่ายรู้ว่าอย่าบังอาจมายุ่งกับผู้ชายของเธอ

ปลายเทียนพยายามเบียดผู้คนเข้าไปถึงโต๊ะหน้าเวที กระจ่างนั้นมีชายหนุ่มหลายต่อหลายคนต่างมองตามหลังเธอจนตาเป็นมัน เนื่องจากเธอนั้นจัดได้ว่าทั้งสวยและมีเสน่ห์

ร่างบางอยู่ในชุดเดรสลูกไม้เกาะอกสีดำ ความยาวเหนือเข่าอดเรียวยาวสวย ผมยาวสลวยสีน้ำตาลของเธอถูกรวบขึ้นง่าย ๆ จนเผยให้เห็นผิวกระจ่างใส นวลเนียน ยิ่งเมื่อเธอบรรจงแต่งหน้าเน้นเครื่องหน้าให้โดดเด่นยิ่งทำให้เธอสวยสะกดสายตาขึ้นอีกเป็นเท่าตัว โดยเฉพาะดวงตาเฉียวพิฆาตใจที่ถูกล้อมด้วยแพขนตาอันยาว และริมฝีปากรูปกระจับน่าสัมผัสที่ถูกทาทับด้วยลิปสติกสีหวาน

ไม่แปลกเลยที่ผู้ชายในไนต์คลับจะให้ความสนใจเธออย่างมาก

แต่ในเวลาหัวใจกำลังจดจ่อกับใครอีกคน ปลายเทียนไม่คิดแม้แต่จะปรายสายตาไปมองผู้ชายคนไหน ในหัวเธอกำลังคิดหาทางและกลั่นกรองคำพูดตอกหน้าอีกฝ่ายอย่างเจ็บแสบเท่านั้น

เมื่อเดินไปจนเห็นเป้าหมาย หญิงสาวพยายามควบคุมสติให้หนึ่งแม้ว่าในใจเธอกำลังร้อนรนจนเหมือนมีไฟแผดเผา แต่เธอจะไม่แสดงความรู้สึกที่แท้จริงออกไปเด็ดขาด

ริมฝีปากอึมสวยเหยียดยิ้มบาง ๆ ก่อนจะก้าวเข้าไปหาเป้าหมายทันที

'กฤช' เป็นคนรักของปลายเทียน เขาอายุสี่สิบหกปี ทั้งสองคนรู้จักกันมาตั้งแต่ตอนที่หญิงสาวเข้าเรียนมหาวิทยาลัยปีหนึ่งเพราะเขาเป็นรุ่นพี่ที่เรียนอยู่ในคณะเดียวกัน ตอนนี้อยู่กับเขาครบถ้วนในฐานะคนรักมาได้ประมาณหนึ่งปีแล้ว ชายหนุ่มเป็นคนมีเสน่ห์ รูปร่างหน้าตาดี มีชื่อเสียงในฐานะช่างภาพที่กำลังมาแรง และฐานะทางบ้านค่อนข้างดี...ไม่แปลกเลยที่จะมีผู้หญิงเข้ามาให้ความสนใจเขามากมาย แต่เขาไม่เคยเล่นด้วย เพียงแต่ว่านิสัย 'สุภาพบุรุษ' ทำให้เขาไม่รู้จะปฏิเสธผู้หญิงเหล่านั้นยังไง

แน่นอนว่าปลายเทียนต้องเป็นฝ่ายจัดการเองเสมอ และครั้งนี้ก็เช่นกัน!

อันที่จริงหญิงสาวไม่ได้อยากจะแต่งตัวหรือมาเที่ยวกลางคืนอย่างนี้เลย แต่น้องสาวของกฤชที่บังเอิญมาเที่ยวในไนต์คลับเดียวกับพี่ชายเห็นผู้หญิงคนหนึ่งกำลังเข้าหาพี่ชายตัวเองพอดี เกิดจึงรีบโทรไปบอกปลายเทียนด้วย

ความหวังดีเพราะไม่อยากจะให้ใครมาแย่งตำแหน่ง 'พีสะไม้' ไปจากปลายเทียน
 ร่างบางเดินไปหยุดอยู่ข้างหน้าแฟนหนุ่มและกอดอกมองเงียบๆ จน
 ทำให้ผู้หญิงรูปร่างเซ็กซี่ที่เอามือคล้องคอเขาเริ่มรู้สึกตัวว่าตนเองกำลังถูก
 จับตามองอยู่

ปลายเทียนเหยียดยิ้มขณะประหม่นคู่ต่อสู้ในใจว่าถึงผู้หญิงคนนี้จะม
 หน้าตาสะสวย ดูเซ็กซี่ และรูปร่างดีราวกับเป็นนางแบบ แต่เธอเชื่อว่าตัวเอง
 ก็ดูดีไม่แพ้อีกฝ่ายแน่นอน

"มองหน้าหาเรื่องหรือคะ" ฝ่ายนั้นเปิดบทสนทนาขึ้นก่อน "ไม่เห็น
 หรือไงว่าเรากำลังสนุกกัน"

"ฉันไม่อยากจะยุ่งอะไรหรอกนะคะ ถ้าผู้ชายที่คุณทิ้งเสียดั่งสิ่งอยู่...
 ไม่ใช่แฟนฉัน"

น้ำเสียงนิ่งเรียบแต่ดังพอประมาณของปลายเทียนทำให้ร่างสูงถึงกับ
 สะดุ้ง กฤษฎีปลดมือของสาวสวยที่กำลังคลอเคลียเขาออก แล้วหันมามอง
 ปลายเทียนด้วยใบหน้าซีดเผือดที่เต็มไปด้วยความรู้สึกผิด แต่ดูเหมือนว่า
 ผู้หญิงคนนั้นจะไม่ยอมแพ้ง่ายๆ จึงรีบเข้ามาควงแขนเขาไว้อีกครั้ง

ปลายเทียนยังไม่แสดงท่าทีใดๆ เธอจับหนึ่งถึงสามในใจขณะใช้สายตา
 ทรงอำนาจมองกฤษฎีเพื่อให้เขาตัดสินใจอย่างเด็ดขาด เขาเองก็รู้ดีว่าถ้าอยาก
 จะคบกันต่อเขาควรจะทำยังไง

เธอจะให้โอกาสเขาแค่สามวินาทีเท่านั้น

หนึ่ง

สอง

และ...

"ปล่อยผมได้แล้วนะ!"

ปลายเทียนยังนับไม่ถึงสามด้วยซ้ำร่างสูงก็รีบปลดมือผู้หญิงคนนั้น
 ออก แล้วเข้ามาโอบไหล่ปลายเทียนเพื่อบอกให้รู้ว่าเขาตัดสินใจเลือกใคร

โดยไม่สนเลยว่าอีกฝ่ายจะมองเขาด้วยความโกรธ

"เทียน...อย่าเข้าใจผิดนะ พ่อธิบายเรื่องนี้ได้"

"เก็บไว้อธิบายที่บ้านดีกว่า ตอนนี้อยู่คนเดียวจัดการกับผู้หญิงคนนี้น่าก่อน" ปลายเทียนปลดมือของแฟนหนุ่มก่อนจะหันไปเผชิญหน้ากับคู่กรณีต่อ "ว่าไงคะ คุณมีอะไรข้องใจหรือเปล่า"

"คราวหลังก็ถามผู้ชายของเธอไว้ดีๆ สิ! ถ้าหวงมากก็อย่าปล่อยให้เขา มาเที่ยวอีก!"

"หน้าด้านกว่าที่คิดเอาไว้ซะะ" ปลายเทียนหัวเราะอย่างอารมณ์ดี ความจริงเธอไม่ได้อยากจะไ้ร้ายนักรอก แต่มันช่วยไม่ได้ในเมื่ออีกฝ่ายยังไม่ยอมหยุดเอง และคนอย่างปลายเทียนไม่ใช่นางเอกที่จะยอมรามือจากศัตรูง่ายๆ โดยเฉพาะเมื่ออีกฝ่ายยังไม่ยอมสงบศึก "ตอนแรกฉันคิดว่าคุณจะอายุแล้วกรีบเดินหนีไปซะอีก แต่ที่ไหนได้! ยังมีหน้ามายืนเถียงต่อ นี่หน้าหรือว่าถนคนกริตเธอ"

"นี่เธอ!"

"กลับไปเถอะ 'บงกช' อย่ามีเรื่องกันเลย!" กฤษตินไหลของบงกชออกไปไม่ให้มีเรื่องกับปลายเทียน บงกชถึงกับมองเขาด้วยสายตาวาวโรจน์ ทั้งเสียใจและกรุ่นโกรธในเวลาเดียวกัน "ปลายเทียนเป็นแฟนผม เราคบกันมาปีหนึ่งแล้ว และผมไม่ได้อยากยุ่งกับผู้หญิงคนอื่น...ผมรักเทียนคนเดียว"

คำพูดนั้นเหมือนส่งให้ปลายเทียนขึ้นไปนั่งบนบัลลังก์ราชินี เธอเหยียดยิ้มอย่างเหนือกว่าขณะที่เอียงศีรษะมองบงกชไปด้วย แต่มันช่วยไม่ได้! ในเมื่อบงกชไม่ยอมถอยไปตั้งแต่แรกเอง

ต้องเสียหน้าซ้ำแล้วซ้ำอีกอย่างนี้นี่มันก็สมควรแล้ว

"คราวหลังจะอยู่กับผู้ชายคนไหนก็เซ็กเสตัสเขาให้ดีๆ ก่อนนะจะได้ไม่ต้องเจ็บแบบนี้" ปลายเทียนควงแขนกฤษจิงใจเยาะเย้ยบงกช รอยยิ้มของเธอทำให้อีกฝ่ายต้องกำหมัดแน่นด้วยความแค้นใจ

โดยเฉพาะเมื่อตอนที่ปลายเทียนดวงฤชออกไปแล้วหันมากระดิกนิ้ว
ลาพร้อมกับขยับริมฝีปากที่กำลังเหยียดยิ้มส่งคำพูดสั้นๆ แต่ปลุกปั่นความ
เจ็บใจของบงกชได้ดีที่สุด

"Bye Bye Bitch!"

บทที่ 1 เธอคือ 'ปลายเทียน'

เช้าขนาดนี้ ทำทางฟឹ่กฤษคงยังไม่ตื่นแน่เลย

ปลายเทียนคิดในใจขณะก้าวออกจากลิฟต์แล้วตรงไปที่ห้องพักของ
คนรัก ในมือเธอมีถุงใส่อาหารสดและผลไม้หลายอย่าง เพราะตั้งใจว่าจะมา
ทำอาหารเช้าให้เขาทาน เนื่องจากเมื่อวานมีงานเปิดตัวไฟโต้บู๊กล่มแรกของ
เขา จบงานเขาก็ไปปาร์ตี้กับเพื่อนต่อและคงจะเมากลับมาอีกเหมือนเคย

ความจริงกฤษโทรมาชวนปลายเทียนไปฉลองด้วยกัน แต่เธอต้องรีบ
เคลียร์งานส่ง บ.ก. เธอจึงปฏิเสธและบอกว่าจะมาฉลองกับเขาในวันนี้แทน
หญิงสาวยิ้มเมื่อคิดว่าเธอกคงมีช่วงเวลาดีๆ กับคนรักทั้งวัน

ร่างบางใช้คีย์การ์ดที่กฤษเคยให้ไว้เปิดประตูเข้าไปในห้องโดยไม่เคาะ
ประตูล่วงหน้าเพราะกลัวว่าอาจไปรบกวนเวลานอนของเขา ทว่า...เพียงแค่
ประตูเปิดออกเธอก็กลับต้องตกใจจนใบหน้าซีดเผือดเมื่อเห็นหญิงสาวอีกคน
กำลังก้าวออกมาจากห้องนอนพอดี อีกฝ่ายสวมเสื้อเชิ้ตของกฤษและผมเผ้า
ยุ่งเหยิงเหมือนเพิ่งตื่นนอน บอกให้รับรู้ว่ามีความสัมพันธ์กับคนรักของเธอ
ถึงขั้นไหนแล้ว

"นี่เธอ...!"

ปลายเทียนเหมือนจะสิ้นไร้เรี่ยวแรงในวินาทีนั้น ข้าวของที่หอบหิวมา ร่วงหล่นลงไปกองอยู่บนพื้น เธอทั้งโกรธทั้งเสียใจจนต้องกำหมัดแน่นเพื่อ ควบคุมความรู้สึกไว้ แต่มันกลับไม่ง่ายเลยในเมื่อพายุอารมณ์กำลังเล่นงาน เธออย่างหนักโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคนที่กำลังเผชิญหน้ากันคือ...บงกช

ใช่! ผู้หญิงที่เคยถูกปลายเทียนฉีกหน้าในนัดคลับเมื่อหนึ่งเดือนก่อน นั้นเอง!

"เธอเองหรือ"

บงกชเอนตัวพิงกรอบประตูอย่างสบายใจพร้อมก้มกอดดมอง ปลายเทียนตั้งแต่หัวจรดเท้าอย่างผู้ชนะ...เหมือนที่ครั้งหนึ่งปลายเทียน เคยใช้สายตาเช่นนี้มองบงกช

"นี่เธอยังตามตื้อกฤษฎอยู่อีกหรือเนี่ย"

"ฉันมากกว่านะที่ควรจะพูดคำนั้น!"

"เข้าใจอะไรผิดหรือเปล่าคะ" บงกชหัวเราะคำพูดของปลายเทียนด้วย ท่าทางไม่สะทกสะท้านอะไรเลย "ฉันกับกฤษฎคบกันมาได้อาทิตย์หนึ่งแล้วนะ เขาบอกเลิกเธอไปแล้วนี่นา"

"เลิกงั้นหรือ!" ปลายเทียนถามอย่างไม่เข้าใจ

หญิงสาวถึงกับหน้าชาและเจ็บยิ่งกว่าถูกลากไปตบหน้ากลางสี่แยก ไฟแดง กฤษฎบอกบงกชอย่างนั้นได้ยังไงในเมื่อที่ผ่านมาเขาไม่เคยแสดงท่าที ว่าอยากจะเลิกกับเธอเลยสักนิดเดียว...เหตุการณ์ตรงหน้าทำให้เธอทั้งอึ้ง ทั้งมึนงงจนแทบรับมือไม่ไหว ทุกอย่างเกิดขึ้นเร็วเกินไปจนเธอตั้งรับไม่ทัน

"สงสัยจะยังทำใจไม่ได้สินะ น่าสงสารจัง! เธอยังมีความหวังว่าเขาจะ กลับไปหาอีกหรือถึงได้ทำดีเอาใจเขาซะขนาดนี้ แหม! ซื้ออาหารมาให้ ตอนเช้า วิธีนี้โบราณไปมั้ง" บงกชเห็นท่าทีของปลายเทียนที่กำลังเสียใจและ มึนงงกับเรื่องที่เกิดขึ้นจึงได้ทีเยาะเย้ยเข้าไปใหญ่ "อ้อ...ฉันได้ข่าวว่าเธอกับ เขาคบกันมาเป็นปีแต่ยังไม่มื่ออะไรกันนี่นา ไม่แปลกใจเลยว่าทำไมกฤษฎเขา

ถึงได้เปลี่ยนใจจากเธอมาหาฉัน"

รอยยิ้มเยาะจากอีกฝ่ายทำให้ปลายเทียนกำหัดแน่นจนปลายเล็บแทบจะจิกเข้ากับผิวเนื้อ แต่เธอพยายามอย่างยิ่งที่จะไม่แสดงออกให้อีกฝ่ายรับรู้แม้ว่ามันจะยากแค่ไหนก็ตาม

"แล้วต้องใช้วิธีไหนหรือถึงจะเป็นวิธีที่ทันสมัย เอาตัวเข้าแลกเหมือนเธอหรือไง" หญิงสาวตอบโต้ แม่เธอจะเจ็บปวดจนหัวใจแทบจิกเป็นริ้วๆ แต่เธอจะไม่ยอมเสียศักดิ์ศรีให้อีกฝ่ายดูถูกเด็ดขาด "ไม่ล่ะ! ฉันคงไม่ง่ายถึงขนาดนั้น ไม่รู้ว่าโลกเรามาถึงจุดนี้ได้อย่างไรนะ ผู้หญิงเสียตัวให้ผู้ชายก่อนแต่งงานแต่ยังกล้ามาประกาศอย่างภาคภูมิใจ ฉันนี่ไม่รู้เลยว่าจะใช้คำว่า 'หน้าด้าน' หรือ 'ไร้ยางอาย' กับเธอดี"

"ถูกทิ้งแล้วยังจะปากดีอีก เจียมตัวไว้ด้วยนะว่าเธอถูกเขาทิ้งแล้วยายโง่"

"พอแล้วน่าบงกช!"

เสียงทะเลาะกันดังเข้าไปถึงในห้องนอน กฤษจิ้งตื่นขึ้นแล้วรีบผลุนผลันออกมาห้าม แต่มันสายไปแล้วเพราะตอนนี้หัวใจของปลายเทียนกำลังแตกสลายย่อยยับไม่มีชิ้นดี ดวงตาที่มีน้ำตาเอ่อคลอจ้องมองกฤษเหมือนคนที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน เธอไม่คิดเลยว่าเขาจะทรยศหักหลังเธอได้ขนาดนี้

ผู้ชายสารเลว...เขาทำอย่างนี้กับเธอได้อย่างไร!

"ขอโทษนะที่พี่ไม่ได้บอกเทียน" ชายหนุ่มเอ่ยขึ้นหลังจากที่มองประสานสายตากับปลายเทียนหลายวินาที เขาก็มหันลงอย่างไม่กล้าสู้หน้า เพราะรู้สึกผิดกับเธอจนไม่อาจบรรยาย แต่เขาจำเป็นต้องบอกความจริงกับเธอเพื่อยุติปัญหา "พี่กับบงกชคบกันแล้ว เราเป็นแฟนกัน"

"เป็นแฟนกันนั้นหรือ แล้วเทียนล่ะ พี่กฤษเอาเทียนไปไว้ที่ไหน!" ปลายเทียนระเบิดอารมณ์ใส่กฤษโดยไม่สนใจว่าบงกชมองเธอด้วยสายตาหยามเหยียด เวลาที่เธอสนใจแค่กฤษเท่านั้น

ในใจของหญิงสาวเกิดคำถามต่างๆ มากมายว่าทำไมภรรยาถึงใจร้าย
ทรยศเธอได้ลงคอทั้งๆ ที่เธอดีกับเขาเสมอ เธอทำผิดอะไรถึงต้องเป็นฝ่าย
ถูกทิ้ง เธอไม่ตีตรงไหนเขาถึงได้ไปมีผู้หญิงอื่น และเขาเอาความผูกพันรวม
ทั้งความรักที่เธอมีให้... โยนทิ้งไปโดยไม่แยแสได้ยังไงกัน

ที่ว่าทุกคำถามได้รับคำตอบกลับมาแค่เพียงความว่างเปล่าเท่านั้น
ตอนนี้ปลายเทียนนี้ทำอะไรไม่ออกเลยจริงๆ

"ก็เป็นแฟนเก่าไง" บงกชเป็นคนพูดทำลายความเงียบ

ความจริงบงกชอยากสงสารปลายเทียนอยู่หรอก แต่เมื่อนึกถึงสิ่งที่
อีกฝ่ายทำไว้เมื่อหนึ่งเดือนก่อน... บงกชจึงคิดว่ามันก็สมควรแล้วที่ปลายเทียน
จะต้องเป็นฝ่ายเจ็บปวดเสียบ้าง

"พอที่เถอะน่า!" ภรรยาบอกกับแฟนใหม่เสียงดังเพื่อให้บงกชเลิกซ้ำเติม
สถานการณ์แย่ๆ ให้ยิ่งเลวร้ายลงไปกว่าเดิม "เทียน... พี่ขอโทษจริงๆ สำหรับ
เรื่องทั้งหมด พี่รู้ว่าพี่ทำผิดกับเทียนจนไม่นำให้อภัย"

"ขอโทษแล้วได้อะไรขึ้นมาในเมื่อพี่หักหลังเทียนไปแล้ว บอกมาเลย
ดีกว่าว่าพี่จะเอายังไง"

ปลายเทียนพยายามรวบรวมสติและเธอสัญญากับตัวเองว่าจะไม่
พุ่มพวายให้บงกชหัวเราะเยาะเธอเด็ดขาด เพราะหลายนาที่ก่อนหน้านี้เธอ
โดนอีกฝ่ายหยามหน้ามากเกินไปแล้ว

มันหมดเวลาแล้วที่ผู้หญิงอย่างเธอจะยอมให้คนเลวมาทำลายศักดิ์ศรี
ของเธออีก!

"เราจบกันแค่นี้เถอะนะ... เทียน"

"จบกัน?"

ปลายเทียนเหยียดยิ้มกับคำพูดของภรรยา เธอเองก็อยากได้ยินเขาพูด
คำนี้เหมือนกัน เธอจะได้เจ็บและจำไปจนวันตายว่าผู้ชายคนนี้ทำอะไรกับ
เธอไว้บ้าง... ถ้าเวลาห้าปีที่รู้จักกับเธอเทียบไม่ได้กับเวลาหนึ่งเดือนที่เขารู้จัก

กับผู้หญิงอย่างบงกช มันก็ไม่มีเหตุผลอะไรที่เธอจะเสียดายเขา
จับกันก็จับกันไปสิ คิดว่าคนอย่างเธอจะสิ้นใจไม่ตอกนักหรือ
"ดีค่ะ จับกันแค่นี้ก็ดีเหมือนกัน" ปลายเทียนเหยียดยิ้มขณะที่กำหมัด
แน่นแล้วบอกตัวเองทุกวินาทีว่าอย่าเสียน้ำตาให้ผู้ชายเลยจ้ะ อย่างเขา
"ขอบคุณนะค่ะพี่กฤษที่เผยธาตุแท้ให้เห็นตอนนี่ เพราะมันดีกว่าให้พี่แกล้ง
ทำเป็นคนดีแล้วคบกับเทียนต่อไปทั้งๆ ที่พี่ก็เป็นแค่ผู้ชายเลยจ้ะ คนหนึ่ง"

"เทียน..."

"พี่ไม่ต้องพูดหรอกค่ะ เทียนเข้าใจ" ปลายเทียนพูดแทรกเหมือน
ไม่ยอมจะได้ยินคำแก้ตัวหรือคำขอโทษที่น่าสะอิดสะเอียนจากกฤษอีกแล้ว
ไม่เพียงเท่านั้นเธอยังหันไปยิ้มให้กับบงกชจนอีกฝ่ายคาดเดาไม่ออกว่าเธอ
ต้องการจะพูดอะไร "ยินดีด้วยนะที่ได้เขาไปนอนกอดสมใจสักที เธอกับพี่กฤษ
เป็นคู่ที่เหมาะสมกันมาก ขอให้คบกันไปนานแสนนาน เพราะถ้าเลิกกัน
แล้วไปคบคนใหม่... คนคนนั้นคงจะน่าสงสารแย่"

"ยายเทียน! เธอมันก็แค่ผู้หญิงที่กฤษเขาไม่เอาแล้ว! อย่าปากดีไป
หน่อยเลย!"

"ปากดีหรือเปล่าไม่รู้นะ แต่ที่รู้แน่ๆ คือถ้าฉันรู้ว่าเขากับเธอแทงข้างหลัง
ฉันอย่างนี้ ฉันก็ไม่เอาเขาเหมือนกันนั่นแหละ แต่ขอเตือนอะไรไว้ก่อนนะ!
เธอกอดเขาเอาไว้ให้แน่นๆ ละ อย่าลืมนะ... เขาทิ้งฉันไปคว่าผู้หญิงอย่างเธอ
ได้ เขาก็ทิ้งเธอไปคว่าผู้หญิงคนอื่นได้เหมือนกันนั่นแหละ"

"ยายเทียน!"

บงกชโกรธจนแทบปราดเข้ามาทำร้ายปลายเทียนเพราะคำพูดนั้น
ช่างทิ่มแทงใจตาเหลือเกิน แต่ติดที่กฤษคว้าตัวเธอไว้ก่อน ถึงแม้เธอจะทำให้
ชายหนุ่มเปลี่ยนใจมาคบกับเธอ แต่ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าลึกๆ เธอกลัวว่าเธอ
จะทิ้งเธอไปมีผู้หญิงคนอื่นหรืออาจกลับไปคบกับปลายเทียนอีกครั้ง

กฤษทิ้งผู้หญิงที่ผูกพันกันมาห้าปี แถมยังเป็นผู้หญิงที่ผลักต้นจน

เขาประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานอย่างปลาญเทียนได้ แล้วทำไมเขาจะทิ้งผู้หญิงที่รู้จักกันเพียงแคหนึ่งเดือนอย่างเธอไม่ได้

"ไหนๆ ฉันก็ซื้ออาหารมาแล้ว เธอเก็บไว้ทำกินกับเขาสองคนเลยแล้วกันนะ ถือชะว่าฉันซื้อมาให้เพื่อเป็นการเลี้ยงฉลองที่ฉันได้สลัดตัวเสนียดจัญไรออกจากชีวิตสักที!"

ปลาญเทียนเหยียดยิ้มอีกครั้งขณะโยนข้าวของที่ซื้อมาเต็มไม้เต็มมือใส่ทั้งภุขและบงกชที่กำลังอึ้งกับถ้อยคำเจ็บแสบของเธอ จากนั้นเธอก็รีบเดินออกจากห้องโดยไม่สนใจเสียงด่าทอของบงกช

หญิงสาวเซิดหน้าขึ้น ไม่ยอมให้น้ำตาที่กำลังเอ่อคลอได้รินไหล ขณะเดียวกันก็ถอดสร้อยคอและแหวนที่ภุขเคยซื้อให้เพื่อทิ้งมันเหมือนที่ต้องการทิ้งความทรงจำเกี่ยวกับเขาไปให้หมด

ทว่า...ขณะที่กำลังจะโยนของมีค่าลงพื้น ปลาญเทียนนึกขึ้นได้ว่าทั้งแหวนและสร้อยคอที่อดีตคนรักซื้อให้ล้วนแล้วแต่เป็นทองคำขาวทั้งหมด หากเธอทิ้งมันก็เท่ากับโยนเงินก้อนโตทิ้งไป

คิดได้ดังนั้นปลาญเทียนก็เก็บของมีค่าลงไปในกระเป๋า แต่เธอไม่ได้คิดจะเก็บมันไว้กับตัวหรอกนะ เพราะเธอจะขายมันทิ้งแล้วเอาเงินมาซื้อเครื่องสำอาง เสื้อผ้า รองเท้า และทำตัวให้เลอเลิศกว่าเก่าให้สมกับที่เธอกำลังจะได้เริ่มต้นชีวิตใหม่ที่ปราศจากเสนียดจัญไรอย่างเขาต่างหาก!

ปลาญเทียนพยายามทำตัวให้เป็นปกติเพื่อไม่ให้ 'ปัทมา' ผู้เป็นมารดาเป็นห่วง และเธออยากทำงานเพื่อให้ทันกำหนดส่งงานของ บ.ก. ให้ได้ ทว่าสภาพจิตใจเธอยังไม่พร้อมที่จะทำงานเลย

หญิงสาวเอาแต่นึกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและเรื่องราวระหว่างเธอกับภุขเหมือนเป็นภาพที่คอยตามหลอกหลอนไม่ว่างวัน ไม่ว่าเธอจะหลับหรือตื่น ปลาญเทียนหงุดหงิดตัวเองนักที่ยังนึกถึงคนที่ทำร้ายจิตใจเธอ

อย่างแสนสาหัสทั้งๆ ที่เขาเป็นคนที่ไม่ควรจะนึกถึงให้เปลืองพื้นที่สมอง

แต่จะให้ปลายเทียนหยุดความรู้สึกที่มีต่อกฤษภายในเวลาไม่กี่วัน เหมือนที่เธออยากทำมันก็คงเป็นไปได้ ในเมื่อเธอกับเขามีความทรงจำต่อกันและผูกพันกันมานานถึงห้าปี

หญิงสาวจำได้ว่าเธอทำงานกับสำนักพิมพ์ Emotion ในฐานะนักวาดภาพประกอบหนังสือมาตั้งแต่สมัยยังเรียนมหาวิทยาลัยชั้นปีที่สามโดยภาพที่เธอวาดส่วนใหญ่จะเป็นภาพสีน้ำ

ส่วนกฤษเป็นรุ่นพี่ซึ่งรู้จักกันมาตั้งแต่สมัยเธอเรียนมหาวิทยาลัยชั้นปีที่หนึ่ง เขาเป็นช่างภาพที่มีฝีมือพอสมควร แต่ไม่เคยได้รับการผลักดัน พอปลายเทียนได้ร่วมงานกับสำนักพิมพ์ Emotion เธอจึงแนะนำให้เขาได้รู้จักกับ 'ลลิตา' บ.ก. ของเธอซึ่งเป็นคนรักของ 'กวี' ผู้เป็นเจ้าของสำนักพิมพ์

กวีเห็นผลงานกฤษบวกกับปลายเทียนแนะนำว่าเขามีความสามารถ และอยากทำงานด้านนี้ กวีจึงให้กฤษทดลองถ่ายภาพประกอบหนังสือและพัฒนาฝีมือมาเรื่อยๆ จนเริ่มมีชื่อเสียง การได้ทำงานร่วมสำนักพิมพ์เดียวกันได้ปรึกษาเรื่องงาน และได้ใกล้ชิดกันบ่อยครั้งทำให้กฤษหลงรักปลายเทียนและเริ่มจีบเธอ จนเวลาผ่านไปหนึ่งปีเธอถึงได้ตกลงคบกับเขาในฐานะคนรัก ซึ่งตอนนั้นเธอก็เรียนจบพอดี

ก่อนหน้านี้มีผู้ชายตามจีบปลายเทียนมากมาย แต่เธอเลือกที่จะคบกับกฤษเพราะเห็นว่าเธอกับเขาผ่านอะไรด้วยกันมามาก และเขาแสดงให้เห็นว่าเขาพร้อมอยู่เคียงข้างเธอเสมอ

หลังจากนั้นกฤษเริ่มมีชื่อเสียงมากขึ้น เขาได้รับความไว้วางใจให้ทำโป้โต้บุ๊กเดี่ยวโดยที่มีปลายเทียนคอยให้คำแนะนำทั้งในเรื่องคอนเซ็ปต์และมุมมองการถ่ายภาพจนได้รับคำชมจากกวี

ชายหนุ่มเคยบอกว่าเธอคือแสงสว่างที่คอยส่องนำทางชีวิตเขา เป็นคนที่อยู่เคียงข้างเขา คอยผลักดันจนเขาประสบความสำเร็จ และเขาจะไม่มีวัน

ทำให้เธอเสียใจอย่างเด็ดขาด

แต่วันนี้... กฤษฎกลับทำให้หัวใจของปลายเทียนแตกสลายไปในเวลาแค่ไม่กี่นาที ที่ผ่านมามีหลายครั้งที่เธอรับรู้ว่ามีผู้หญิงเข้ามาวนเวียนในชีวิตเขา แต่เธอคิดว่าผู้หญิงเหล่านั้นพยายามเข้าหาเขาเอง ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้ว เขาทอดสะพานให้ผู้หญิงเหล่านั้นและยินดีที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับพวกเธอเอง ทว่าพอถูกจับได้ก็ปิดความผิดให้ฝ่ายหญิงและใช้ความไวใจที่เธอมีให้มาเป็นเกราะป้องกันตัว

ผู้ชายसारเลว!

ปลายเทียนยิ่งคิดก็ยิ่งแค้น เธออดส่ำห้หลักตันจนกฤษฎประสบความ สำเร็จและมีโอกาสได้เจอสาวสวยมากหน้าหลายตา เพราะผลงานเด่นของเขา ส่วนใหญ่เป็นการถ่ายภาพบุคคลแนวโรมานซ์และเซ็กซี่ ทว่าพอเขาประสบความสำเร็จกลับตีบหัวส่งเธออย่างไม่ใยดีราวกับว่าเธอหมดประโยชน์แล้ว

วันนั้นน่าจะตบให้หายแค้นสักสิบที!

ใจของปลายเทียนร้อนระอุราวกับไฟ เธอรีบปาดน้ำตาออกอย่างลวกๆ แล้วบอกตัวเองว่าหมดเวลาที่จะมาคร่ำครวญหรือคิดถึงความหลังเกี่ยวกับผู้ชายสันดานแย่งๆ อย่างกฤษฎแล้ว ต่อจากนี้เธอจะต้องเข้มแข็ง ทำชีวิตให้ดีขึ้น และมีความสุขที่สุดจนเขารู้สึกได้ว่าตัวเองคือ 'ตัวถ่วง' ในชีวิตเธอ

กฤษฎจะต้องเสียดายจนร้องให้ที่วันหนึ่งที่เราไปคว้าผู้หญิงอย่างบงกช!

คิดได้ดังนั้นหญิงสาวก็เลิกชอบคุณตนเองที่เธอตัดสินใจตัดกฤษฎออกจากทุกช่องทาง การติดต่อในชีวิตตั้งแต่วันแรกที่เลิกกับเขา และนับจากวันนี้เธอ จะเริ่มต้นชีวิตใหม่จริงๆ ลักที

ทำงานหาเงินดีกว่า! ความสวยต้องใช้เงินนะยายเทียน!

ปลายเทียนคิดในใจขณะเช็คอีเมลเพื่อดูว่าลลิตาได้ส่งอีเมลมาทำงาน หรือมีงานใหม่มอบหมายให้เธอทำหรือไม่ เพราะถึงจิตใจเธอจะไม่พร้อมทำงานแค่นั้น แต่เธอก็จำเป็นต้องทำงาน

ตอนนี้เงินที่ใช้หมุนเวียนเป็นค่าใช้จ่ายภายในบ้านส่วนใหญ่มาจาก รายได้ของหญิงสาว ส่วนมารดาเธอจะทำขนมและเบเกอรี่ส่งขายที่ร้านกาแฟ ไกลๆ เป็นรายได้เสริม...แม้ว่าก่อนหน้าที่ปลายเดือนจะได้ร่วมงานกับ สำนักพิมพ์ Emotion รายได้จากการทำงานของท่านจะเป็นรายได้หลักก็ตาม แล้วตอนนั้นเองนักวาดรูปสาวก็เห็นว่าเมื่อวานนี้ก็ถูกส่งอีเมลมาหา เธอ ตอนแรกเธอตั้งใจจะกดลบมันทิ้งโดยไม่เปิดออกอ่าน แต่สุดท้ายเธอก็กลับ กดเข้าไปอ่านมันอย่างอดใจไม่ไหว

'เทียน...

ตั้งแต่เกิดเรื่องวันนั้นพี่พยายามจะติดต่อเทียนตลอดแต่พี่กลับติดต่อ เทียนไม่ได้เลยสักทาง พี่เดาว่าเทียนคงบล็อกเบอร์โทร บล็อกไลน์ และบล็อก เฟซบุ๊กพี่หมดแล้วใช่ไหม แต่พี่ก็เข้าใจนะว่าสิ่งที่พี่ทำลงไปมันคงทำให้เทียน รู้สึกไม่ดี และพี่อยากจะขอโทษเทียนอีกครั้งจากใจพี่จริงๆ

พี่รู้ว่าพี่ผิด...ผิดจนไม่น่าให้อภัย

เรื่องของพี่กับบงกชนะพี่ไม่รู้จะอธิบายยังไง แต่ทุกอย่างเกิดขึ้นเร็วมาก จนพี่เองก็แทบตั้งตัวไม่ทัน...หลังจากที่มีเรื่องกับเทียนคืนนั้น พี่ได้เจอกับ บงกชอีกครั้งในฐานะนางแบบคนใหม่ ความจริงพี่คิดจะเปลี่ยนนางแบบเป็น คนอื่น แต่ทีมงานหลายคนให้ความเห็นว่าบงกชเหมาะสำหรับคอนเซ็ปต์งาน ที่สุดแล้ว พี่เลยต้องเลือกเธอเป็นนางแบบ ระหว่างการทำงานเกิดเหตุการณ์ หลายอย่างที่ทำให้พี่กับบงกชได้ใกล้ชิดกันและเราก็เป็นของกันและกัน ตอนนั้นพี่รู้สึกผิดกับเทียนมาก พี่พยายามหาโอกาสบอกเทียนมาตลอด แต่ พี่เห็นว่าเทียนมีงาน ถ้าพี่ออกไปเทียนคงไม่มีสมาธิทำงานแน่ๆ และพี่คิดว่า จะบอกเทียนหลังจากเทียนส่งงานล่าสุดให้ บ.ก. ไปแล้ว แต่เทียนมาที่คอนโดย ของพี่แล้วรีบู้เรื่องพี่กับบงกชเข้าซะก่อน

ที่พี่เล่าเพราะไม่อยากให้เทียนค้างคาใจอีก พี่รู้ว่าสิ่งที่พี่กับบงกชทำ

มันทำร้ายจิตใจเทียบและทำให้เทียบเสียใจ พี่ไม่รู้จะชดเชยความเสียใจให้กับ
เทียบได้ยังไงนอกจากคำว่า 'ขอโทษ'

หวังว่าเราจะกลับมาเป็นเพื่อนหรือเป็นพี่น้องที่ดีต่อกันได้นะ

พี่กฤษ'

"ฉันเป็นลูกสาวคนเดียวและฉันไม่อยากจะพัวพันเลยๆ อย่างแกหรือ
ไอ้ชู้!"

ถ้าปลายเทียบเป็นคน 'โลกสวย' และมีความเป็นนางเอกมากกว่านี้
สักนิด เธอคงพอเข้าใจว่าความรักเป็นเรื่องสวยงาม มันห้ามกันไม่ได้ และ
กฤษคงไม่ได้ตั้งใจจะทำให้เธอเสียใจจริงๆ ทว่าปลายเทียบเป็นนางร้ายและ
เธอยังไม่พร้อมจะให้ภัยคนที่ทรยศหักหลัง เธอจึงตัดสินใจลบอีเมลนั้นทิ้ง
บล็อกอีเมลเขาเป็นของแถม แล้วด่าสาปส่งเขากับคนรักใหม่เป็นของขวัญ
สำหรับความรักของทั้งคู่ด้วย

ขอให้คบกันไปนานๆ จนชั่วฟ้าดินสลายเลยนะพวกผีเน่ากับโลงศพ!
ชายโหดกับหญิงชู้! แล้วชาตินี้หรือว่าชาติหน้าเราก็อยาได้เจอะได้เจอกัน
อีกเลย!

ความโกรธที่กำลังพัดถล่มในใจราวกับพายุร้ายทำให้ปลายเทียบเกือบ
จะโยนโทรศัพท์มือถือลงพื้น แต่เธอฉุกคิดขึ้นได้ว่าซื้อมันมาด้วยเงินสองหมื่น
กว่าบาท ถ้าจะโยนทิ้งเพราะคนชั่วสองคนนั้นคงไม่คุ้มกัน เธอจึงเปลี่ยนใจ
วางมันลงบนโต๊ะก่อนที่จะมีสัญญาณเรียกเข้าดังขึ้น

'อัมสเตอร์ฮอต'

ชื่อที่ปรากฏบนหน้าจอสีเหลี่ยมทำเอาปลายเทียบรีบหยิบมันขึ้นมา

กตริบสายอย่างไม่ต้องคิด 'อ้ม' หรือ 'อนุวัฒน์' เป็นเพื่อนสมัยเรียนมหาวิทยาลัย ที่เธอสนิทด้วยมากที่สุด อีกฝ่ายเป็นสาวประเภทสองสุดแซ่บที่มั่นใจว่าตัวเองสวยมาก และชื่อ 'อ้มสุดฮอต' ก็เป็นชื่อที่อนุวัฒน์เมมไว้เอง

"ว่าไงยะแม่อาร์ตีสต์คนเก่ง หายหน้าหายตาไปเลยนะยะหล่อน มัวแต่ติดแฟนอยู่หรือไง แหม! ลืมเพื่อนลืมฝูงไปเลยนะ"

อนุวัฒน์เห็นบนเนมทันทีที่ปลายเทียนกตริบสาย โดยไม่รู้เลยว่าการพูดเรื่องแฟนเป็นการเสียดแทงหัวใจของคนฟังอย่างปลายเทียน แต่หญิงสาวไม่คิดจะโกรธเพื่อน เพราะเธอเข้าใจว่าอีกฝ่ายยังไม่รู้ว่าเธอเลิกกับกฤษฎแล้ว

"หายหน้าหายตาที่ไหน สามวันก่อนฉันยังไปจกส้มตำกับแกอยู่เลยนะ นังอ้ม"

"ที่ฉันบอกว่าหายไปคือไลน์ก็ไม่ตอบ เฟซบุ๊กก็ไม่โผล่ ฉันกับยายตี๊กนี้กว่าแก่ตายไปแล้ว"

"ทำงานส่ง บ.ก. นะ แล้วแกโทรมาอะไร คงไม่ได้แหวะฉันอย่างเดียวหรือกใช้มัย"

"ยายตี๊กจะแนะนำให้เราารู้จักกับหนุ่มที่นางกำลังคุยด้วย ฉันเลยโทรมาชวนแกไปกินข้าวแล้วก็ไปแดนซ์กันต่อ" อนุวัฒน์ทำเสียงดีดี้าที่จะได้ไปสนุกสุดเหวี่ยงกับเพื่อนสนิท

'ตี๊ก' หรือ 'ตรีรัตน์' เป็นคนที่เรียนเก่ง เรียนร้อยที่สุดในกลุ่ม เธอไม่เคยมีแฟนหรือเปิดใจคุยกับผู้ชายคนไหนมาก่อนจนเพื่อน ๆ เป็นห่วงและกลัวว่าเธอจะครองตัวเป็นโสดไปอีกนาน การที่ตรีรัตน์มีหนุ่มคุยด้วยจนอยากแนะนำให้เพื่อนรู้จักไว้ถือเป็นข่าวดีที่สุดในรอบปีเลยก็เดียว

"ไปก็ไป ว่าแต่นัดกันวันไหน" ปลายเทียนตอบตกลง เธอคิดว่าการได้ไปเปิดหูเปิดตาและฟังเพลงกับเพื่อนน่าจะช่วยให้เธอลืมเรื่องกฤษฎได้บ้าง อย่างน้อยก็ดีกว่าให้เธออุดอู้อยู่แต่ในบ้าน

"ทุไนต์เลยคะ! แต่งตัว ณ บัดนาวแล้วไปเจอกันที่ร้านส้มตำร้านประจำ"

ของพวกเขา"

"นี่กะว่ากินเสร็จแล้วจะตรงเข้าพับเลยว่ำน"

ปลายเทียนพูดอย่างรู้ทัน ร้านอาหารอีสานดังกล่าวกว่าเป็นร้านชื่อดัง
ค่อนข้างหรู และรสชาติถูกปากทุกคนในกลุ่ม มันตั้งอยู่ใกล้ๆ ทางเข้าพับ
ยอดนิยมในกลุ่มคนชอบเที่ยวกลางคืน

"อ๊ะ! แน่นอนลิยะ"

"งานนี้ผู้ชายของยายตึกคงใจป่าเลียงพวกเราใช่ไหม"

"ซัวร์ยะ ฉันได้ยินมาว่าพี่เขาทั้งหล่อและรวยมากกก"

"หวังว่าเจอแกกินล้างกินผลาญแล้วเขาจะไม่ถีบหัวส่งยายตึกของ
พวกเรานะ"

"ปากแกนี่มันจริงจก เลยยายเทียน!" อนุวัฒน์ทำเสียงพืดพืดที่เขา
อุตส์ห่าโทรหาทว่ายังโดนปลายเทียนจิกกัด "แต่แกจะชวนพี่กฤษมาด้วยก็ได้
นะจะได้ทำความรู้จักกับผู้ชายของยายตึกเอาไว้"

"เขา...คงไม่ว่างมาหอรอก" ปลายเทียนพยายามทำเสียงให้เป็นปกติ
แม้ว่าการพูดถึงอดีตคนรักจะทำให้เธออารมณ์แปรปรวนไม่น้อย ทั้งเสียใจ
และโกรธแค้นระคนกัน

"ยังไม่ทันจะไปชวนเขาเลย แหม! ทำไมยะ กับเพื่อนกับฝูงนี้แกยังจะ
หวงอีกเหรอ ฉันไม่ฉกผู้ชายของเพื่อนหรอกน่า ถึงแม้ว่าพี่กฤษของแกจะ
หล่อแซ่บแค่ไหนก็เถอะ"

"เอาไว้ฉันเล่าให้แกกับยายตึกฟังพร้อมกันนะ เจอกันคืนนี้"

ว่าแล้วคนเพิ่งออกหักก็กดวางสายเหมือนไม่อยากให้อีกฝ่ายเข้าชี้ต่อ
คืนนี้ปลายเทียนตั้งใจจะระบายทุกอย่างให้เพื่อนสนิทฟัง ปลอบความทุกข์
ไปกับเสียงเพลง และลืมไปว่าครั้งหนึ่งเธอเคยรักผู้ชายสารเลวอย่างกฤษ
จากนั้นเธอจะเริ่มต้นชีวิตใหม่อย่างเข้มแข็งเหมือนอย่างที่ได้ตั้งใจไว้!

บทที่ 2

เขาคือ 'พิชณะ จิรภาคินทร์'

'เมฆา' หนุ่มหล่อรุ่นพี่ในที่ทำงานของตรีรัตน์เป็นคนหน้าตาดี ใจดี และเป็นกันเองจนอันวัดนี้กับปลายเทียนกดคะแนนให้เขาแบบสุดลิ่มทิ่มประตู แถมชายหนุ่มยังให้ความเอ็นดูและเข้าใจนิสัยรักความสนุกสนานของพวกเธอเป็นอย่างดี ขนาดชวนมาฟังเพลงต่อในผับ เห็นพวกเธอเต้นรำกันอย่างคึกคัก และดื่มแอลกอฮอล์กัน เขาก็ยังไม่ว่าอะไรเพียงแค่นินดูและคอยดูแลเจียบๆ เท่านั้น

หลังจากทำความรู้จักกับเพื่อนชายคนสนิทของตรีรัตน์ในร้านอาหารไปแล้ว อันวัดนี้ไม่ลืมถามไถ่เรื่องที่ปลายเทียนเกริ่นไว้ว่าจะเล่าให้ฟัง ปลายเทียนเห็นว่านานๆ เพื่อนจะได้มารวมกลุ่มกันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา อีกทั้งเมฆาก็น่าจะไวใจได้ เธอจึงเล่าเรื่องที่เธอเลิกกับกฤษฎีให้ทุกคนฟัง

บรรยากาศคบนโต๊ะอาหารเปลี่ยนไปทันที แต่เมฆาเป็นคนดีใจหาย เขาปลอบปลายเทียนว่าเธอเลิกกับผู้ชายอย่างกฤษฎีได้ดีกว่าดีแล้ว เธอจะได้ไม่ต้องไปเสียเวลากับผู้ชายพรรคนั้นซึ่งอันวัดนี้กับตรีรัตน์ก็เห็นด้วย ปลายเทียนได้รับกำลังใจจากเพื่อนแถมยังมีคนคอยชวนคุยก็ทำใจไปได้มาก

เวลาผ่านไปเกือบเที่ยงคืน เพลงในผับยิ่งสนุกและปลุกเร้าให้ทุกคน

ขยับร่างกายไปตามเสียงดนตรีอันร้อนแรงไม่เว้นแม้แต่คนที่เพิ่งออกหักมาอย่างปลายเทียน

"ช่างหิวมันคะ ผู้ชายเลวๆ พรรคนี้มันไม่คู่ควรกับแกหรือกายเทียน ผู้หญิงที่ทั้งสวยทั้งฮอตอย่างแคะแค้นกระดิกนิ้วเบาๆ เท่านั้น...ผู้ชายก็วิ่งมาหาจนแทบจะบินมาตอมแกหึ่งๆ แล้ว!" อนุวัฒน์พูดหลังจากที่ชวนทุกคนชนแก้วพลางโยกซ้ายโยกขวาไปกับเสียงเพลงด้วยความเมามันไม่หยุด

"ผู้ชายหรือแมลงวันวะอ้ม บินมาตอมหึ่งๆ นี่ฉันว่ามันหะเม่งๆ นะ" ตรีรัตน์ถามปนขำทำให้ปลายเทียนมองไปยังเพื่อนสาวเหมือนจะถามว่าอีกฝ่ายเปรียบเธอเป็นนอจจระหรือ

"เออน่า! เธอเป็นว่าทั้งสวยทั้งเซ็กซี่อย่างยายเทียนนะหาผู้ชายได้ดีกว่าไอ้พี่กฤษนั่นเนอะ ดอนต์แคร์คะเบบี!" อนุวัฒน์พูดพร้อมก้มขำขึ้นสายไปมาพลางยกคอกแบบสาวมั่น

"มาๆ ชนแก้วฉลองความโสดให้ยายเทียนกันดีกว่า"

พูดจบอนุวัฒน์ก็ชวนเพื่อนๆ มาชนแก้วด้วยกันอีก แต่ตอนนั้นสายตาของปลายเทียนมองผ่านแสงไฟสลัวภายในผับไปเจอหนุ่มสาวคู่หนึ่งที่กำลังเดินมาสมทบกับโต๊ะข้างๆ เข้าพอดี

หญิงสาวอดคิดไม่ได้ว่ามันเป็นแวรเป็นกรรมอะไรกันแน่เธอถึงต้องมาเจอพวกเขาที่นี้ ใบหน้างดงามที่กำลังเปื้อนรอยยิ้มเปลี่ยนไปอย่างเห็นได้ชัดเจนอนุวัฒน์กับตรีรัตน์ต้องมองหน้ากันว่าจะเอาอย่างไรต่อ เพราะทั้งสองเข้าใจความรู้สึกของปลายเทียนได้โดยที่เธอไม่ต้องพูดอะไรสักคำ

"ให้ฉันไปลุยเลยดีมัย!" อนุวัฒน์ทำท่าว่าจะบุกไปที่โต๊ะนั้นจนตรีรัตน์รีบคว้ามือไว้เป็นเชิงบอกให้ใจเย็นๆ "แกห้ามฉันทำไมยัยตึก พวกชายโหดหญิงชั่วมันต้องถูกสั่งสอนซะบ้าง"

"มีเรื่องกันเดี๋ยวกี้โดนการ์ตจับโยนออกไปข้างนอกพอดี อีกอย่างแกก็เกรงใจกันบ้างสิ" ตรีรัตน์ส่งสายตาให้อนุวัฒน์รับรู้ว่าเขากำลังหมายถึง

เพื่อนชายคนสนิทที่พามาด้วย

"ไม่ต้องไปยุ่งกับพวกมันหรืออ้อม ชีมันสกปรก...อย่าเอามือไปป้ายซี้ดดีกว่า" ปลายเทียนยกแก้วเครื่องดื่มขึ้นจิบ ภาพที่กฤษฎางค์แขวนมาทับบงกชทำให้เธอแค่นใจมากกว่าเสียใจ แต่การเข้าไปหาเรื่องหรือไว้วางยทำให้เธอดู 'ไม่สวย' เอาเสียเลย เธอเลือกที่จะนั่งไว้ดีกว่า

"โอเค! ฉันเห็นแก่ที่พวกแกสองคนขอไว้นะ ไม่อย่างนั้นฉันจะพุ่งไปจิกหัวนั้่งผู้หญิงที่ชอบแย่งผ้าขาวบ้านเตี้ยวันนี้แหละ" อนุวัฒน์พูดใส่อารมณ์เพราะฤทธิ์แอลกอฮอล์ทำให้ขาดสติในการยังปาก "มาค่ะมา! ชนแก้วอีกสักรอบเพื่อความสวยความสดรองของยายเทียนและผู้ชายคนใหม่ในอนาคต"

ทั้งสามคนชนแก้วกันแล้วเต็นรำกันต่ออย่างสนุกสนานโดยไม่สนใจกฤษฎักับบงกชอีกเลย กระทั่งบงกชมองเห็นปลายเทียนแล้วเป็นฝ่ายเดินมาที่โต๊ะนี้เหมือนต้องการทำทนาย

กฤษฎามองเห็นคนรักของตัวเองกำลังพุ่งไปหาเรื่องปลายเทียนก็รีบตามมาห้าม แต่เขาเข้าไปหลายก้าวเพราะบงกชเดินมาถึงโต๊ะแล้วใช้สายตาย่ำเหยียนมองหน้าปลายเทียนเสียแล้ว

"ซี้ใจจนถึงกับต้องมาตีแม่หล้ายอมใจเลยเธอ"

"ยายเทียนมันตีแม่ฉลองให้กับชีวิตใหม่ที่หลุดพ้นจากผู้ชายเลวๆต่างหาก" อนุวัฒน์ตอบน้ำเสียงเอาเรื่องจนตริรัตน์ต้องรีบคว้ามือไว้เพราะกลัวว่าเพื่อนจะพุ่งไปตบคู่กรณีด้วยความใจร้อน

ปกติอนุวัฒน์เป็นคนอารมณ์ดี ไม่เคยหาเรื่องใครก่อน แต่ถ้ามีคนมาหาเรื่องตัวเองหรือเพื่อนในกลุ่มก่อนล่ะก็...อนุวัฒน์จะใจร้อนจนพร้อมจะพุ่งเข้าชนชนิดที่ว่า 'ตายเป็นตาย'

"แหม! แต่ดูจากสีหน้าของเพื่อนเธอแล้วดูจะไม่ยินดีเลยนะ"

"พอเถอะบงกช กลับไปสนุกที่โต๊ะเราดีกว่า" กฤษฎักว่าแขนของบงกชไว้ไม่ให้พูดจหาเรื่องอดีตคนรักก่อนจะหันไปขอโทษเพื่อจบปัญหา "พี่ขอโทษ

แทนบงกชด้วยนะเทียน"

"ไปขอโทษมันทำไม! คุณจำวันที่มันฉีกหน้าฉันตอนนั้นไม่ได้เหรอ"

บงกชสะบัดมือออกจากมือชายหนุ่มก่อนจะหันไปจ้องหน้าปลายเทียนด้วยความโกรธ ฤทธิ์แอลกอฮอล์ที่ดื่มเข้าไปก่อนหน้าทำให้คนใจร้อนอย่างเธออารมณ์ร้อนกว่าเดิมเป็นสองเท่า

นี่คือเวลาเอาคืนของเธอ และเธอจะไม่ปล่อยให้โอกาสนี้หลุดมือเด็ดขาด!

"วันนี้ฉันขอฉีกหน้ามันคืนบ้างจะเป็นอะไรไป"

"หนือย! ยายรองพื้นหนา จะฉีกหน้าเพื่อนฉันนะข้ามศพฉันไปก่อนเถอะยะ" อนุวัฒน์แทบจะกลาเข้าไปเขย่าคอของบงกชถ้าไม่คิดว่าทั้งตรีรัตน์และเมฆาเข้ามาจับแขนไว้

"ไม่ต้องถึงมือแกหรืออ้อม ฉันคนเดียวก็เอาอยู่"

ปลายเทียนยื่นพุ่งอีกฝ่ายพนคำพูดอยู่ฝ่ายเดียวมานานจึงเป็นฝ่ายพูดขึ้นบ้าง เธออดคิดไม่ได้ว่าบงกชนี้เป็นคนประเภทไหนกันแน่ ตัวเองมาอยู่กับแฟนชาวบ้านเขาก่อนยังไม่คิดจะสำนึกอีก

ต่อมความรู้สึกผิดนี้ซ่อนอยู่ในกระดุกดำหรือยังงั้น

"ว่าไง มีปัญหาอะไร ไหนพูดซิ!"

"ไม่มีอะไรมากหรอก ฉันแค่อยากมาดูหน้าคนที่ถูกผู้ชายทิ้งไปไม่กี่วันแต่ยังมาเที่ยวกลางคืนได้หน้าตาเฉย เอ...หรือว่าตั้งใจจะมาหาผู้ชายคนใหม่ไปตามอกกันล่ะ"

"มันใจแล้วหรือที่พูดออกมา"

"หมายความว่าไง"

"เช็กให้ดีๆ ก่อนก็ได้นะว่าใครทิ้งใครก่อน"

ปลายเทียนเหยียดยิ้มขณะตอบกลับไปอย่างใจเย็นทั้งๆ ที่ในใจเธอกำลังโกรธจนร้อนระอุแทบลุกเป็นไฟ แต่เธอยังพยายามคิดหาทางตอกหน้า

ทั้งกฤษและบงกชกลับไปให้ได้

คนอย่างเธอไม่มีทางยอมเสียหน้าและถูกย่ำว่าเป็นฝ่ายโดนทิ้งหรอก!

ในที่สุดดวงตาเฉียวคมคู่สวยก็หันไปเจอผู้ชายคนหนึ่งกำลังเดินผ่านมาพอดี ไม่รู้เพราะฤทธิ์แอลกอฮอล์หรือเพราะไฟในผับมันสลัวจนเกินไป หญิงสาวถึงได้รู้สึกว้าวเป้าหมายของเธอช่างดูดีอย่างไร้ที่ติได้ยากเหลือเกิน เขามีใบหน้าคมคายได้รูป ดวงตาคมกริบมีเสน่ห์น่ามอง จมูกโด่งเป็นสันคมริมฝีปากหยักได้รูปสวยเป็นรูปกระชับน่าสัมผัส และทรงผมเข้ากับใบหน้าได้เป็นอย่างดี

ชายหนุ่มจัดได้ว่าเป็นผู้ชายที่ค่อนข้างหน้าหวานแต่มีเสน่ห์แบบหนุ่มหล่อครบถ้วน ไม่เพียงเท่านั้นเขายังมีรูปร่างสูงสง่าและดูดีราวกับนายแบบสากล แต่งตัวง่าย ๆ ด้วยเชิ้ตแขนยาวสีดำนับพันแขนจนถึงข้อศอกทั้งสองข้าง ปลดกระดุมสองเม็ดบนให้ดูผ่อนคลาย และสวมกางเกงยีนสีเข้มพอดีตัวกับรองเท้าหนัง...แต่แค่นั้นก็ดูดีอย่างร้ายกาจจนทำให้ผู้หญิงรวมทั้งแก๊งวางทั้งหลายมองเขาตาปรอย

ผู้ชายคนนี้ดูดีทุกกระเปาะนี่จริง ๆ ที่สำคัญเขายังหล่อกว่ากฤษ โดดเด่นกว่ากฤษ และประเมินจากรสนิยมของเขาแล้ว...เขาดูน่าจะมีฐานะดีกว่ากฤษอยู่มาก

และใช่! เขานี่แหละที่จะช่วยเธอได้!

"ทางนี่คะที่รัก"

ปลายเทียนกระดิกนิ้วทักทายเป้าหมายด้วยรอยยิ้มหวานราวกับรอยยิ้มของนางเอกของเขาอยู่นานแล้ว แต่ผู้ชายคนนั้นมองเธอแล้วขมวดคิ้วยุ่งเหมือนจะถามว่า 'เรารู้จักกันหรือ' ในขณะที่บงกชกับกฤษชกอยู่ในอาการมึนงงไม่แพ้อันวิวัฒน์ ตริรัตน์ และเมฆาเลย

"มาช้าจัง ทุกคนรอคุณจะแ่แล้วนะ"

ร่างบางไม่รอช้ารีบตรงเข้าไปคองแขนชายหนุ่มพามาที่โต๊ะซึ่งอยู่

ห่างจากบริเวณที่เขาขึ้นแค่เพียงสามก้าว และเมื่อเห็นใบหน้าหล่อเหลากำลังมีนง เธอก็รีบพูดเพื่อเป็นการแก้ตัว

"คุณเซอร์ไพรส์มากสินะคะที่ต้องมาเจอกับแฟนเก่าของฉันที่นี่ถึงได้ทำหน้างขนาดนี้ ขอโทษที่ฉันไม่ได้บอกคุณก่อนนะ แต่ถ้าบอกก่อน คุณก็คงไม่ตื่นเต้นไฉ่มี๊ยะ"

"นี่มันอะไรกัน!"

กฤษเป็นคนแรกที่ถามขึ้นขณะมองอดีตคนรักด้วยความโกรธและไม่พอใจจนบงกชรีบเข้ามาขวางเขาไว้ด้วยความหึงหวง ใครๆ ก็ดูออกว่าเขากำลังแสดงอาการเหมือน 'หมาหวงก้าง'

แต่นี้แหละคือสิ่งที่ปลายเทียนต้องการ

"แฟนใหม่เทียนคะ เราคบกันเมื่อหนึ่งเดือนก่อน" หญิงสาวยิ้มหวาน "ตอนนั้นน่าจะเป็นตอนที่พี่กฤษกำลังรู้จักกับบงกชละมั้งคะ แต่เทียนไม่ได้บอกเพราะกลัวว่าพี่กฤษจะไม่มีสมาธิทำงาน ถ้าเทียนรู้ว่าพี่กฤษอยากจะทำกับเทียนไปคบกับบงกช...เทียนคงบอกเลิกพี่กฤษไปนานแล้ว"

กฤษถึงกับพูดไม่ออกเมื่อถูกหญิงสาวยกย่อนด้วยคำพูดที่เขาเคยเขียนอีเมลไปสารภาพความผิดกับเธอ เขาไม่นึกเลยว่าสุดท้ายแล้วเธอจะทรยศหักหลังเขาเหมือนกัน ส่วนปลายเทียนเห็นสีหน้าของกฤษแล้วสะใจเป็นบ้า ตอนนี้เขารับรู้ถึงความรู้สึกของเธอบ้างหรือยังว่าการถูกหักหลังมันเจ็บปวดแค่ไหน

"ไปกันเถอะบงกช"

ชายหนุ่มโกรธจนไม่มีสติหรือคิดพิจารณาให้ถี่ถ้วนว่าเรื่องการนอกใจหรือหักหลังใครไม่ใช่นิสัยของปลายเทียน เขาเสียหน้าจนรีบคว้ามือบงกชกลับไปโต๊ะ และที่มากกว่านั้นคือเขากำลังเสียใจ ไม่รู้ว่าทำไมเขาถึงได้เจ็บแปลบในใจเมื่อรับรู้ว่ปลายเทียนกำลังคบหาอยู่กับผู้ชายคนใหม่

และเธอ...คงไม่คิดจะหันกลับมามองเขาอีกแล้ว

"ขอโทษด้วยนะค่ะที่ไม่ได้บอกก่อน ถือชะว่าเราเจ้ำกัันนะค่ะที่่กฤษ"

ยังเห็นสายตาเจ็บปวดของกฤษและเห็นสีหน้าเจ็บใจของบงกช ปลายเทียนยิ่งสะใจ เธอพูดใส่หน้าทั้งสองคนนึ่งๆ แต่ทำให้พวกเขารีบเดินหนีไปทันที ตรีรัตน์กับอนุวัฒน์เห็นเช่นนั้นก็พลอยสะใจไปด้วยแม้จะยังไม่รู้ว่าความจริงแล้วระหว่างปลายเทียนกับผู้ชายคนใหม่มีความสัมพันธ์ยังงักันแน่

แต่จุดนี้...ขอตอกหน้าหญิงร้ายกับชายชั่วคู่นี้ให้ได้ก่อนเป็นพอ!

กฤษกับบงกชเดินกลับไปที้โต๊ะพวกเขาแล้ว ปลายเทียนจึงบอกเพื่อนๆ ว่าเธอขอออกไปคุยกับผู้ชายที่เธอกำลังคงอยู่ในขณะที่เขายังตกอยู่ในอาการมึนงงจนพูดไม่ออก

ตรีรัตน์และอนุวัฒน์เข้าใจไปว่าทั้งสองคนน่าจะรู้จักกันมาก่อนก็ไม่ได้ว่าอะไรนอกจากมองตามหลังด้วยความเป็นห่วงเท่านั้น

กระทั่งออกมาขึ้นประจันหน้ากันที่หน้าผับซึ่งไม่มีเสียงดนตรีดังๆ รบกวนการสนทนาแล้ว ชายหนุ่มถึงได้จ้องหน้าเธออย่างขอคำอธิบายว่านี่มันเรื่องอะไร

ปลายเทียนเข้าใจดีว่าเป็นใครก็ต้องหงุดหงิดทั้งนั้น เขากับเธอเพิ่งเคยเจอหน้ากันครั้งแรก แต่เธอกลับแนะนำกับอดีตคนรักไปว่าเขาคือแฟนใหม่ของเธอ แถมยังแอบคบหากันก่อนที่จะเลิกกับอีกฝ่ายเสียด้วย มันไม่แปลกที่เขาจะรู้สึกเหมือนถูกใช้เป็นเครื่องมือขึ้นหัวคนอื่นจนโมโหขนาดนี้ หญิงสาวได้แต่ขอบคุณเขาในใจที่่ไม่พูดอะไรออกไปตอนที่่เผชิญหน้ากับกฤษและบงกชไม่อย่างนั้นแผนของเธอคงล้มไม่เป็นท่า และเธอคงต้องเสียหน้ากว่าเดิมอีกเป็นร้อยเท่า

"นี่มันเรื่องบ้าอะไรกันคุณ!"

เสียงข่มเอ่ยถามเมื่อเห็นว่าร่างบางเอาแต่นั่งเงิบ เขาจ้องมองใบหน้า

งดงามอย่างเอาเรื่อง ถึงเธอจะจัดว่าเป็นผู้หญิงสวยและเปี่ยมไปด้วยเสน่ห์อันน่าค้นหาคนหนึ่ง แต่คดีที่เธอเพิ่งก่อกับเขาเอาไว้มันทำให้เขาอภัยให้เธอไม่ได้จนกว่าจะได้รับคำขอโทษและคำอธิบายที่น่าฟัง

"คือว่าฉัน..."

ปลายเทียนพยายามเรียบเรียงคำพูดขณะเงยหน้าขึ้นมองประสาณสายตากับชายหนุ่มเป็นครั้งแรก ทำให้เธอรู้ว่าที่ใบหน้าหล่อเหลาของเขามีเสน่ห์อย่างร้ายกาจจนมันไม่ใช่เพราะแสงไฟสลัวหรือเพราะฤทธิ์แอลกอฮอล์ที่เธอดื่มเข้าไป แต่เขาเป็นคนที่ดูดีมากจริงๆ และต้องยอมรับอีกอย่างหนึ่งว่าเธอตัวเล็กกว่าเขามาก เพราะขนาดเธอยืนอยู่บนรองเท้านสูงสี่นิ้ว เธอยังสูงเลยไหล่เขานิดเดียวเท่านั้น

"ว่าไงครับ จะอธิบายว่ายังไง"

"มันก็เป็นแบบที่คุณเห็นนั่นแหละ ฉันขอโทษนะที่ทำให้คุณหงุดหงิด"

ปลายเทียนบอกด้วยความรู้สึกผิดต่อชายหนุ่มจากใจ แต่ในใจลึกๆ เธอปฏิเสธไม่ได้ว่าตัวเองคิดถูกที่เลือกดึงเขาเข้ามาเป็นตัวช่วยแม้ว่าเขาจะไม่เต็มใจ เพราะมันทำให้เธอได้เห็นสีหน้าเจ็บปวดของกฤษฎิ์ที่ไม่ต่างจากสีหน้าของเธอในวันนั้น ทำให้เธอสะใจที่ได้เห็นว่าบงกชกำลังหึ่งหวงเธอกับกฤษฎิ์มากจนเกือบอากาไรไว้ไม่อยู่ และนั่นมันคือสิ่งที่ 'หญิงร้ายชายเลว' อย่างพวกเขาสมควรจะได้รับ

"คุณจะถูกต้ง่ายๆ อย่างนี้เลยหรอ"

คิ้วเข้มของร่างสูงขมวดมุ่นขณะที่สายตาดูต้นมองคนตัวเล็กอย่างเอาเรื่อง แต่หญิงสาวไม่รู้ว่าจะทำอะไรได้มากกว่ายื่นเงียบ ครั้นจะเล่าเรื่องราวระหว่างเธอ กฤษฎิ์ และบงกชให้เขาฟังก็ดูจะเป็นเรื่องเกินความจำเป็น ที่สำคัญเธอกับเขาไม่ได้สนิทกันจนถึงขนาดที่เธอจะพูดเรื่องส่วนตัวกับเขาได้

"ผมถามคุณอยู่นะ!"

"แล้วคุณจะให้ฉันพูดยังไงในเมื่อมันเกิดเรื่องขึ้นแล้ว" เธอมองเขา

อย่างขอความเห็นใจ "ฉันไม่ได้ตั้งใจจะทำให้คุณรู้สึกแย่นะคะ แต่สถานการณ์มันบังคับ ฉันขอขอบคุณและขอโทษคุณด้วย"

"นี่คุณ...คุณนี่มันผู้หญิงบ้าซัดๆ เลย" เขายกมือขึ้นตบหน้าผากตัวเอง

"เอาเป็นว่าฉันกลับก่อนนะคะ" ปลายเทียนตัดดับทแค่นั้น "ถ้าคุณจะเข้าไปสนุกต่อก็ระวังอย่าเดินเฉียดเข้าไปใกล้สองคนนั้นแล้วกัน และฉันจะขอบคุณมากถ้าคุณไม่ทำให้แผนฉันพัง"

"เดี๋ยวนะ นี่คุณยังมีหน้ามาย้ำกับผมอีกหรือ!"

"ฉันต้องขอโทษและขอบคุณคุณล่วงหน้าคะ"

ปลายเทียนกัมศิระชะให้ชายหนุ่มเล็กน้อยก่อนจะรีบเดินออกไปเรียกรถแท็กซี่ โชคดีที่ตอนนั้นมีรถแท็กซี่ขับผ่านมาพอดี เธอจึงรีบเปิดประตูรถแล้วก้าวขึ้นไปก่อนที่เขาจะตามมาคว้าตัวเธอไว้ได้

ร่างบางถอนหายใจระบายความรู้สึกอันหลากหลายที่ผสมปนเปกันอยู่ในใจก่อนจะตัดสินใจโทรไปบอกอนุวัฒน์ว่าเธอปวดหัว ขอตัวกลับบ้านก่อนและขอให้อนุวัฒน์กับตรีรัตน์สนุกกับปาร์ตี้ต่อโดยไม่ต้องห่วงเธอ จากนั้นรีบวางสายโดยที่ยังไม่ได้เล่าเรื่องเกี่ยวกับผู้ชายปริศนาคนนั้นให้ใครฟัง

"นี่คุณ!" ชายหนุ่มเรียกตามหลังหญิงสาวในเดรสเกาะอกผ้าลูกไม้สีดำสั้นๆ ที่กำลังเดินหนีเขา ทว่าเธอลบขึ้นรถแท็กซี่หนีปัญหาไปเสียอย่างนั้น "ผู้หญิงอะไรวะ...ประหลาดเหลือเชื่อจริงๆ"

'พิชณูะ จิรภาคินทร์' สบถต่อท้ายด้วยความหงุดหงิดใจ เกิดมาเขาเพิ่งเคยเห็นผู้หญิงที่คาดเดาความคิดไม่ได้อย่างเธอคนนี้ และเธอเป็นผู้หญิงคนแรกที่กำลังเดินหนีเขาโดยไม่คิดสานต่อ

พิชณูะไม่ปฏิเสธหรอกว่าเธอสวยถูกใจเขามาก ใบหน้าของเธอสวยเก๋อย่างมีเอกลักษณ์ ดวงตาคู้งามมีทั้งความร้ายกาจ ชุกชุน และซ่อนความอ่อนหวานไว้ชวนให้อยากค้นหา ริมฝีปากของเธอจิ้มลิ้มน่ารักอีกทั้งยังอวบอึ้ม

นำสัมผัส และรูปร่างเธอนั้นแม้จะบอบบางแต่เขาพอจะดูออกว่าเธออ่อนรูปมากแค่ไหน จะเรียกว่าเธอเป็นสาวตัวเล็กที่เปี่ยมไปด้วยความเซ็กซี่และมีเสน่ห์ก็คงไม่ผิดอะไร

ตอนนี้พิชฌุได้ทบทวนเหตุการณ์ต่างๆ และเริ่มเข้าใจแล้วว่าทำไมหญิงสาวถึงได้ควงเขาเข้าไปแนะนำกับหนุ่มสาวคูนี่ว่าเขาเป็นคนรักใหม่ของเธอ แต่เขาแปลกใจว่าทำไมผู้ชายคนนั้นตัดสินใจทิ้งผู้หญิงที่เขามั่นใจว่าผู้ชายเกือบทุกคนบนโลกนี้ไม่กล้าปฏิเสธอย่างเธอแล้วไปคว้าผู้หญิงอีกคนได้

สงสัยเพราะนิสัยร้ายกาจและประหลาดของเธอแน่ๆ

ชายหนุ่มเหยียดยิ้มเมื่อนึกขึ้นได้ว่าคงไม่มีผู้หญิงคนไหนจะเป็นบ้าตรงเข้ามาควงผู้ชายแปลกหน้าไปแนะนำกับแฟนเก่าว่าเป็นคนรักใหม่อย่างที่เขาทำ แถมหลังจากนั้นยังมีหน้ามาย้ำให้เขาทำตามแผนการบ้าง นั่นอีกต่างหาก และผู้หญิงแบบนี้ต่อให้สวยแค่ไหนเขาก็ไม่มีทางเล่นด้วย

พิชฌุถอนหายใจเฮือกใหญ่ระบายความหงุดหงิดแล้วตัดสินใจเดินเข้าไปสนุกต่อในผับ ทว่าตอนนั้นคู่ควงคนล่าสุดของเขาก็เดินเข้ามาหา ใบหน้าสวยงามที่แต่งเติมด้วยเครื่องสำอางราคาแพงจนดูโดดเด่นกำลังมองเขาอย่างไม่พอใจ บอกให้เขารู้ว่าเธอเห็นเหตุการณ์ก่อนหน้านี้หมดแล้ว

ช่วยละกู!

ชายหนุ่มคิดอย่างหัวเสียกลางนึกโมโหไปถึงคนที่ทิ้งระเบิดไว้ให้เขาแล้วหนีกลับไปก่อน

"นี่มันอะไรกันคะ ผู้หญิงคนนั้นเป็นใคร!"

"ไม่มีอะไรหรอกโรส"

"ไม่มีอะไรได้ยังไง ก็โรสเห็นกับตาว่าผู้หญิงคนนั้นควงคุณไปที่โต๊ะของเธอแล้วยังจะลากคุณออกมาข้างนอกอีก" นางแบบสาวสวยอย่าง 'โรส' โวยวายไม่หยุด เพราะเพื่อนในกลุ่มเธอต่างเห็นเหตุการณ์นี้ทั้งนั้น แล้วเขาทำแบบนี้จะต่างอะไรกับการหักหน้าเธอ "คุณทำแบบนี้กับโรสได้ยังไง ไม่คิด

ว่ามันเป็นการหยามหน้าโรสมากไปหน่อยหรือคะ เพื่อนโรสเขาซุบซิบกัน
ทั้งนั้นว่าคุณไม่ให้เกียรติโรสเลย"

"คุณกำลังเข้าใจผิดนะ ผมกับผู้หญิงคนนั้นไม่รู้จักกันเลยด้วยซ้ำ"
พิชัญจะพยายามจะอธิบายแต่โรสไม่ยอมฟังเขาสักนิด เธอรีบเดินไปยังลาน
จอดรถเหมือนต้องการหนีหน้าเขา

"โรสฟังผมก่อนสิ"

"ไม่ฟัง! นี่ขนาดไม่รู้จักรักยังทั้งควงแขนและซบกันซะขนาดนั้น โรสไม่
อยากจะคิดเลยนะคะว่าถ้ารู้จักกันคุณกับผู้หญิงคนนั้นจะนัวเนียกันขนาดไหน
ปานนี้คงลากกันขึ้นคอนโดย คุณไปแล้วมั้ง"

"โรส!"

"คืนนี้เราเจอกันแค่นี้ละคะ บอกตรงๆ ว่าโรสทำใจไปสนุกกับคุณไม่ลง!"

พูดจบโรสก็กระซอกประตูดแล้วรีบขึ้นไปนั่งก่อนจะขับออกไปโดย
ไม่สนใจพิชัญจะที่กำลังยืนหัวเสียอยู่เพียงลำพัง เพราะถึงเขาจะเป็นผู้ชายที่
เพอร์เฟ็กต์ขนาดไหน แต่เธอเองก็เป็นถึงนางแบบที่กำลังมาแรง เขาทิ้งเธอ
ไปควงผู้หญิงโน่นเอยอย่างนั้นต่อหน้าต่อตาเธอ มันออกจะเป็นการหยามหน้า
เธอมากเกินไป

ถ้าเขาไม่มาตามง้อเธอละก็... เธอไม่ยอมกลับไปคืนดีกับเขาง่ายๆ แน่!

"เวรเอ๊ย! วันนี้มันวันชววยอะไรวะ"

พิชัญจะมองตามหลังรถสีแดงเพลิงที่กำลังแล่นออกไปด้วยความหงุดหงิด
จนถึงขีดสุด เขานึกพาลไปว่าเพราะผู้หญิงพริ้วพริ้วคนนั้นแท้ๆ ที่ทำให้ค่าคิน
สุดสนุกของเขาต้องล่มไม่เป็นท่า

ชายหนุ่มตั้งจิตอธิษฐานในวินาทีนั้นว่าชาตินี้ขออย่าให้เขาต้องเจอ
ต้องเจอเธออีกเลย!

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)